

નવજોત શિક્ષક.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७१३५.

वर्गिक.

पुस्तकानुं नाम वचनात् शिष्टम्

विषय ५८४४:५२

નવજોત્ શિક્ષક.

પાંચમી આવૃત્તિ

અવસ્તા-જરથુશ્ટ્રહે હએનાંમ યજ્ઞમધદે.

અર્થ :—અગો જરથોસ્તની દીન તરફ, અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(હં. હા. ૧૬ ક. ૨ જો)

કર્તા—એરવદ પરજોરછ એરચછ બજાં.

તે

હી જમશેદજી નરારવાનજ પીતીત પારસી

આરકુનેજના ધર્મશિક્ષક.

મુ'બદલ:—લાલબાગ, પરેલ. ધી જ. ન પીતીત
પારસી ઑરફનેજ કેપ્ટન પ્રિંટીંગ વર્કસમાં
મીં મેહેરજી બેરાંમજી મીશ્વરવાલાએ
છાપ્યું છે, અને મીં બરજોરજી
કેરચજી બગાંએ પ્રગટ કીધું છે.

આ ચોપડી ઇસવી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા
આક્ટ પ્રમાણે રેજીસ્ટર કરાવી છે

બનામે યજ્ઞે બક્ષાયંદેહે
બક્ષાયશ્ગારે મેહર્બાન્.

અર્પમ્ વૌહૂ.

અર્પમ્ વૌહૂ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહ્માન્,
હાત અપ્રાપ્ત વહિશતાય અર્પમ્.

અર્પમ્ વૌહૂનો સાર.

સઉથી ઉત્તમ હોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે
અને સપ્રાપ્ત સુધગાઈ ભળવે તે ખરું મુખ ભાગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યો.

યથા અહૂ વધર્યો અથા
રતુશ અપાત ચીત હયા;

વડ્હેઉશ દજદા મનડ્હે. વ્યઞ્ઞાથન-
 નાંમ અડ્હેઉશ મજદાધ,
 જશઞ્ઞમચા અહુરાધ આ યીમ
 દ્રેગુજ્યો દદત વાસ્તારેમ.
 (યથા અહ વર્ણ્યાનો સાર.)

આપણે સમજાવ્યાએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું જરીબ
 તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સરચા-
 ધથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જ્યાં ખોદાતાલા તેઓને કુંચો
 મનશક્તિની ખદેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમ ના મજદા
 મવધતે પાયૂમ દદાત;
 હિત મા દ્રેગવાઓ
 દીદરેષતા અએનડ્હે;
 અન્યેમ શ્વહમાત
 આશ્વિસ્યા મનડ્હેસ્યા,

યયાઝ્યા બ્યઝ્યાથનાધશ
 અર્ધમ ધ્રઝારતા અહુરે,
 તાંમ મોધ દાંસ્તવાંમ
 દઝેનયાધ ક્રાવઝ્યાઝ્યા,
 કે વર્ઝેમ-જા, ધવા
 યોધ.સેન્ગાહા યોધ હેન્તી,
 ચીધ્રા મોધ દાંમ
 અહુમ-બિશ રતુમ ચીજદી,
 અત હોધ વોહુ
 સેરઝ્યાષો જન્તુ મનઝહા,
 મજદા અહુમાધ યહુમાધ
 વધી કહુમાધ ચીત્ર.

પાત-નો ત્પીબ્યનતત પધરિ, મજદા-
 ઝ્યાસ્થ આરુમધતીશય રપેન્તસ્થ; નસે
 દઝેવી દુક્ષ, નસે દઝેવો ચિથ્રે, નસે
 દઝેવો ક્રક્રશતે, નસે દઝેવો ક્રહાધતે.

અપ દુક્ષ્ નસે; અપ દુક્ષ્ દ્વાર, અપદુક્ષ્
 વીનસે, અપાખેદ્રે અપનસ્યેહ; મામરેન
 ચઘનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.
 નેમસ્યા યા આર્મધતીશ ઇક્ષ્યા. અપેમ
 વૌહુ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ખુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, ભલ
 મન અને અશોઈની તું અમેને ખસેશ કર. જરથેશતી દીન
 ઉપરનાં અમારાં મજખુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની
 ખુખીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમેને રૂતેહમંદ કર.
 દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમેને એક કાખેલ
 ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો
 ખચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ.
 સધળા દેવો, દરજ્જે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી
 દૂર થઈ જજ્જે અને તેઓનો નાશ થજ્જે.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન્.

અહુરંમજદ ખોદાએ, આહુરેમન

અવાદશાંત્ર દુર અવાજ-દાશતાર; જઈ
 શીકસ્તેહ બાદ; આહરેમત, દેવાત્ર,
 દુખાંત્ર, જાદુઆત્ર, દરવંદાંત્ર, કીકાત્ર,
 કરકાંત્ર, સાસ્તારાંત્ર, ગુનાહકારાંત્ર,
 આશમોગાંત્ર દરવંદાંત્ર, દુશમનાં ક્રીઆંત્ર,
 જઈ શીકસ્તેહ બાદ, દુશ પાદશાહાંત્ર
 અવાદશાહાંત્ર બાદ; દુશમનાં સ્તેહ
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંત્ર બાદ.
 અહુરમજ્દા બોદાએ, અંજ હુમાં ગુનાહ,
 પતિત પશેમાત્રએમ, અંજ હુરવસ્તીત્ર
 દુશમત દુજૂખત દુજ્જવરૂશત, મેમ પ ગેથી
 મનીહ, ઉંમ ગુરૂત્ર, ઉંમ કંદ, ઉંમ
 જસ્ત, ઉંમ ખૂત્ર, બુદ અસ્તેહ, અંજ
 આત્ર ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંત્ર ગેથી મધન્યુઆંત્ર, આએ
 અવાક્ષ પશેમાત્ર, પસે-ગવશની પ

પતિત હોમ, દનઔથ અહુરહે મજ્જ-
દાઔ; તરોધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ.
હૃથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના કૃષોત્તમમ;
સ્તઔમિ અર્ષમ, અર્ષમ વૉહુ ૧)
યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહુ વધર્યોનો પ્યઔથનનાંમ
શમ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના
હાથે વાળે તથા ખીજી યથા અહુ વધર્યોનો
પ્યોથનનાંમ શમ્દ ભણુતાં ખીજો ગાંઠ ડાબા હાથે
વાળે. અર્ષમ વૉહુ ૧); અર્ષમ વૉહુ પઢતાં
પછવાડેના ખંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને
ખીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી ખસતીનો સાર.)

ઔ ખોદા તું હરેમંદી શકતીને કુર કરનાર છે. પુરા
માણસો, જુઠાઔ, જાડુગરો, સારી શિખામાણની વાતને
નહી સાંભળનારાઔ, જુલમગાર પાપીઔ અને કુરામનો
ઔઓનો નાશ થતો. ઔ ખોદા તમામ પુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આપ્પે દુનિયામાં વિચાર્યાં હોય
હું ખોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે,
મારાથી થયાં હોય, તો તે ખધા ગુનાહથી પસતાવો કરોને
માફ માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ
સહથી ચઢતી છે.

જસમે અવડહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવડહે મજદ.. (ત્રણ વાર)
મજદયસનો અહમિ, મજદયસનો જરથુ-
શત્રિશ, ફવરાને આસ્તૂતસ્યા ફવરેત-
સ્યા. આસ્તુયે હુમતમ મનો, આસ્તુયે
હૂજતમ વચો, આસ્તુયે હૂર્શતમ ખ્યઆ-
થનમ. આસ્તુયે દએનાંમ વડ્ઙહિમ
માજદયસનીમ, ફરપાયઆખેધ્રાંમ, નિધા-
સ્નઈથીષમ, ખએતવદથાંમ, અપઆ-

નીમ, યા હાઈતિનાંમયા, બૂબ્યેઈન્તિ-
નાંમયા, મજિશતાયા, વહિશતાયા,
સૂએશતાયા, યા આહુઈરિશ જરથુશત્રિશ.
અહુરાઈ મજદાઈ વીરના વાહુ ચિનહી.
અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયરનો
ઇશ આરતૂઈતિશ, અપેમ વાહુ ?

(જસ મે આવડહે મજદનો સાર.)

હું મજદયરની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની
બંદગી કરનાર, મજદયરની જરથોશ્તી ધરમને વખાણનાર,
અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા
વચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું.
માજદયરની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રેહવાને શીખવનાર,
પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે
તેની ઉપર હું કંઈ છું. એ દીન લાવનાર અશે જરથોશ્ત
છે. સમ્રાજી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ
હું કબુલ કરું છું. મજદયરની દીન સરવથી ચઢતી છે.
એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહે. આમોન !

નીરંગે ગઝોમીજ .

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શાયેતાન; આહરે-
મન્ ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; નરસહ
ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઓસે અમે-
ષાસ્પંદ દાદાર અહુરમજ્દ પીરોજગર
પાહુ; અષ્પર્માને અષ્પર્મ વાહુ (૧). (ત્રણ વાર.)
(નીરંગે ગઝોમીજનાં સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણકે તેનાં
કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો
મને ના પાંહચે. દાદાર હોરમજ્દ તથા તેતરીસ થજ્દ
અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઈ મને
પાંહચે.

સરોશ બાજ.

દનઆથ અહુરહે મજ્દહાઓ. અષ્પર્મ
વાહુ (૧).

પનામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દદ ખોદાએ
 અવજ્ઞની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ.
 સરોશ અષો, તગી તન કરમાન, શેકપૂત
 જીન; જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાન
 અહુરમજ્દદ બેરસાદ. અંજ હુમા ગુનાહ
 પતેત પરોમાન ઓમ; અંજ હર્વસ્તીન
 દુશ્મત દુજ્ઞાત દુજ્ઞવરેશત, મંમ પ ગેથી
 મનીદ, ઉધમ ગુરત, ઉધમ દંદ, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ બૂન બુદ એસ્તેદ, અંજ
 આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધ-યુઆંની ઓખે
 અવાક્ષ પરોમાન, પસે ગવસ્તી પ પતિત
 હોમ. યથા અહૂ વધર્યો પ) અવંમ
 વોહુ ૩).

કવરાને મજ્દદયસ્તો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએવો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે બહુવું.)
હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાધય
વહમાધય દનઓઆધય કસસ્તયએય;
સાવડેએ વીસ્થાધય અપઓને અપહે
રથવે, યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય
કસસ્તયએય.

(રપિથિવનના વખતમાં)

રપિથિવનાઈ અપઓને અપહે રથવે,
*ય૦ વ૦ દન૦ ક૦, કાદલ-ફપંવે જન્તુ-
માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ ક૦.*

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજીયેઈરિનાઈ અપઓને અપહે રથવે;
ય૦ વ૦ દન૦ ક૦;* કાદલ વીરાઈ દખ્યુ-
માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ ક૦*

*યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય કસસ્તયએય.

(અધવિસરૂઢમના વખતમાં)

અધવિસૂઢમાઢ અધવિગયાઢ અધઞાને
અપહે રથે, ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦; ક્રા.ન
વીરુપાંમ હુજયાઢનેઞે કરથુશરોતે+ઢય
અધઞાને અપહે રથે; ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાઢ અધઞાને અપહે રથે ય૦
વ૦ દિન૦ ૬૦; ઞરજયાઢ ન્માન્યાઢય
અધઞ ને અપહે રથે; ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦.
અઞાપહે અઞેહે; તજમહે તનુ માંથહે;
દૂરપદઞાશ આહૂમરુયેહે, દિનઞાથ યરના
ઢય વહુમાઢય દિનઞાથાઢય કસરતય-
ઞેય; યથા અહૂ વઢ્યેઢા કઞાતા ક્રામે

*યરનાઢય વહુમાઢય દિનઞાથાઢય કસરતયઞેય.

મૂને; અથા રતૂશ અપાત ચીત હુચ;
ક્રા અષવ વીધિવાઓ મ્રઓતૂ.

સ્રઓયમ અર્ધીમ હુરઓધમ; વેરેથ્રા-
જનેમ ક્રાદત-ગએયમ; અષવનમ અષહે
રતૂમ યજમધદે અહુનમ વઝરીમ
તનૂમ પાધ્ધિતિ. (ત્રણ વાર) યથા અહુ
વધર્યો ૧)

(કવરાનેનો સાર).

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગો કરતાર છું. અગ્રો
જરથોરાતને પેમંબર તીકે કબુલ રાખું છું. દેવનાં કામોનો
હીકકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત
આપું છું. અગ્રો સરોશ ઈજદને ખુશાલ કવવાને માટે યથા
અહુ વધર્યોના કલામો બાણું છું. એ કલામો તનનો
ખચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદાઃ (તા) ઇજ્જાયા અંધમ

આખી કેમના મજદા બણી જવી.

વૉહુ ૧. યથા અહુ વધર્યો ૨). યરનંમચ
 વહમંમચ અઓજસ્ય જવરંચ આક્રી-
 નામી; સ્વઓપહે અબ્યેહે, તખમહે
 તનુ માંથ્રહે; દરપિ-દ્રઓશ આહુધર્યેહે.
 અવંમ વૉહુ (૧)

અહમાધ રઓશચ.

અહમાધ રઓશચ પ્રરેનસ્ય; અહમાધ
 તન્વો દ્રવતાતંમ; અહમાધ તન્વો વજદ્વર
 અહમાધ તન્વો વંરંથ્રમ, અહમાધ
 ઇશતીમ પઓઉરશ ખાથ્રાંમ, અહમાધ
 આસ્તાંમ ચિત્ર ક્ષજન્તીમ, અહમાધ-
 દરેધાંમ દરેધો જીતીમ, અહમાધ વાહિશ
 તમ અહુમ અપઓનાંમ, રઓચહુમ
 વીર્યો ખાથ્રમ. અથ જમ્યાત યથ આક્રો
 નામિ. અવંમ વૉહુ ૧.

(અહુમાધ રચેશચનો સાર.)

ઓ ખોદા ! બંદગી કરનારને આપ આચે કુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીરતી, તંદરોસ્તી અને ક્રતેહમંદો, લાંબી જીંદગી અને ચાલાક કરજાંદ; તથા મીનોંડ કુન્યામા આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનું ઉતમ સુખ. જે કુઆ હું ન્યાહું છું તે આમીન હોજો.

હજ્જરેમ.

હજ્જરેમ બચેષજનાંમ બચેવરે
બચેષજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્થમ વૌહૂ ૧).

(હજ્જરેમનો સાર.)

હજ્જર ઘણી તથા દસ હજ્જર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો
એટલે માથું શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.)

જસ મે અવડ્હે મજ્જદ.

જસ મે અવડ્હે મજ્જદ (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરચ્ચાંદહે, પેરેશ્વર-
હે અહુરધાતહે, વનદનત્યાઓસ્ય ઉપર
તાતો, રામનસ્ય ખાસત્રહે, વયઓશ
ઉપરો-કધર્યેહે તરવાતો અન્યાઈશ
દામાંન, અએતત તે વયો, યત તે
અસતી રેપેન્તો મધન્યઓમ, શ્વાષહે
ખુવાતહે, જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે
દરધો-ખધાતહે. અપેમ વોહુ ૧).

(જસ મે અવડ્હે મજ્જદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી અને હીમત, ક્ષતેહ
અને ખુશી આપ. રૂપેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાગ્મે
ઇજદ તથા ખુદરતી કાએદાસર કરતા આસ્માન, અને બેકીનાર
જમાનાની તું અને મદદ આપ.

કેરકેહ મોજદ

કેરકેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા
કુનમ, અપહી રવાંન દુશારમરા, હમ
કેરકેહ હમા વેહાને, હકત કેથર
જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના,
ખુરશીદ ખાલા, બુનદેહાદ ખેરસાદ,
અષા બેદ દેરજ. અથ જમ્યાત યથ
આક્રોનામિ. અવેમ વૌહું ર.

(કેરકેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે
સારાં કામોનો બદલો હું મેં કર્યો. સમગ્ર લોકો માણસો
જેઓ આપે હકતકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી
અશોધ મલે તથા તેઓની હાંદગી લાંબી થાય એવી કૃપા હું
માંગુ છું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાબનો સાર).

દાદાર અહુરમઝદને ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોરાતની દીન પ્રમાણે ચાલવાને, દેવનાં કામનો ધીકકાર કરવાનો અને અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરું છું. સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાળો તથા અહુરમઝદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણુ હું કરું છું. આ ખોદા જ્યારે ખુરાઓ મારા હિપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો ખચાવ કરનાર બીજો કોણુ છે? આ સાહેબ બીજો કોઈજ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભિદી કલામિ. તમામ દેવો દરજે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે. અશો સરોશ યજ્ઞની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જતી અકકલનાં કરજદ હોજે, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉતમ ખેહુશત હોજે.

પતેત પશેમાની

યથા અહૂ વધ્યૌ ૧) યથા અહૂ વધ્યૌ
 પન્થ , અંથ હમા ગુનાહ પતેત પશે-
 માન્ઓમ' અંથ હર્વસ્તીન્ દુશમત
 દુજૂપ્ત દુજ્જવરંશત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્,
 પીશે શુમા વેહાન્ , મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગેથી મધન્થુ-
 આંનો, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન્ , પસે
 ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ
 વંધ્યૌ ૫) અર્ષમ વૌહૂ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુરત્રિશ
 વીદ્યેવો અહુર—તક્યેષો, હાવનેએ
 અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાધ્ય વહમા
 ધ્ય, દનઓઆધ્ય ક્સસ્તયએય, સાવડ-
 હેએ વીર્યાધ્ય અપઓને અપહે રથવે,

યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય, દ્વનઔઘ્યાઘ્ય
 દ્વસસ્તયઔય. (ખીજી જે ગેહ હોય તે પટે)
 સ્વઔષઃ અઔયેહ, તપ્મઝે તનુમાંથ્રહે,
 દરુષિ-દ્વઔશઃ આહ્વરુયેહ; દ્વનઔઘ્ય
 યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દ્વનઔઘ્યાઘ્ય
 દ્વસસ્તયઔય. યથા અહ્ વધ્યૌઃ ઋઔઃ
 ક્ષા મે ઋતે, અથા રતુશઃ અષાત્ચિત્ત
 હ્ય ક્ષા અષવ વીધ્વાઔઃ ઋઔઃ
 યથા અહ્ વધ્યૌઃ ૧).

(કરદો ૧ લો.) કરાજ સતાયમ, હરવે
 રૂપ હુમત હુખત હુરશત, પ મનશને
 ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હર-
 વેરૂપ હુશમત હુજૂઝિખત હુજૂવરશત,
 ઔજ મનશને ગવશને કુનશને, અવર-
 ગીરશની કેહોમ, હરવેરૂપ હુમત હુખત.

હૃરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન,
 કું કુંકું કુનમ. બહોલશની દેહોમ,
 હરપેરપ હશમત દુજ્જૂખત દુજ્જવરશત.
 ઐજ મનશન ગવશન કુનશન, કું ગુનાહ
 ન કુનમ. ક્રાજ ઓએ શુમા રાદહોમ,
 કે 'અમંશાસ્પદ હેદ, યજશને ઓ
 ન્યાયશને, ક્રાજ પ મનશન, ક્રાજ પ
 ગવશન, ક્રાજ પ કુનશન, ક્રાજ પ અહો,
 ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંનેચ ઈન
 ખેશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવ ન.
 યુન બર ખાસ્ત ઇમ હરત, પ ખેશીએ
 યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજ-
 દાંન દાશતન અએ બહોદ, કું અગર
 તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા
 બે આવાયદ દાદન બહેહમ. સગાયમ.
 અપહી પેહહમ, નગુનમ કેવાંન, પ

નેકીએ દાદાર અહુરમજ્દ સેપાસદાર-
 હોમ, પ પેત્યાર અનાઇ અંજ ગના-
 મીનો અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા,
 પદશખોરસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને
 અહુરમજ્દ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ
 દારૂન, કદ પોઈરયો તકેશાન પ દસ્તુર-
 દારહોમ આં જાદેહરા અંજ ગુનાહ પ
 પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરંદા ૨ જો) કેા મરદુમાન ઓ યુન,
 શાયદ યુદન, યાઓ મન ઓ યુન યુદ
 એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહુર અંદા પસ
 ઓએ ચેહુર પેશ, યદશાંન અંદર જર
 એસ્તેદ; અંજસે સ્વઓષો-ચરનાંમ ગુનાહ,
 અંજ આંની તૂમ ગુનાહ, અંદા હુજીરાંન
 હુજાર મર્ગીરજોન, અંદ અંદ ગેઓશ

હરત શાયદ બુદન, પનાંમે ચેશત, હરવે-
 રપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, મેમ
 પરાએ કસાંનરા, યાઝ્યા કસાંન પરાએ
 મનરા, યાઝ્યા ગુનાહ કારી પ મનરા, કસો
 ગુનાહ ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, અજ આન
 ગુનાંહ મનશતી ગવશતી કુનશતી, તની
 ઓ રવાની ગેથો ઓ મીનોઆંનો,
 ઓખે અવાજશ પશેમાન, પસે ગવશતી
 પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ
 ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખોપાયે
 ગુનાહ નામ. ચુન હનદરખત, મેદયે
 સાસ્ત, અંદરજરમાન, બોએ-દયોજદ
 કાઅંદયો-જદ, આર્મરપત-ગુનાહ. અવા

વરેશત્ર ગુનાહ, અરેકુશ ગુનાહ, ખોરેહ
 ગુનાહ, બાજાએ-ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ,
 તન્વલગાન ગુનાહ, મ ગૌરજન ગુનાહ,
 અવસોશ—ગેરાન ગુનાહ, જેહેમર્જ
 ગુનાહ, દશતાન મર્જ ગુનાહ, કુન
 મર્જ ગુનાહ, અવારન-મર્જશની, શાંએથ
 ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ
 હુમોમાલાંન, ગુનાહયો-પુલશ-હોહ. વહે
 વજ્જાંન વહે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ
 ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ, કા મદુમ
 ઓ બુન શાયહ બુદન, ગજસ્તેહ ગના
 મીનો દરવંહ પ પેતોઆરે દામાને અહુર
 મજદ ક્રાજ કરનીહ. અહુરમજદ ખોદાએ,
 ગુનાહ અંદર હીન પેદા બેકરહ. ગોહાને
 પારુયોહકેશાંન ગુનાહ. હાથતે એસ્તેહ

મનશની પીશે દાદાર અહુરમજ્દ, મીના
 યાંત ગેધ્યાંત મેહેસ્ત, પીશે અમ્મશા-
 ર્પદાંત, પીશે મેહેર સરેશ રશને, પાશે
 આતશ ખરસમ હોમ, પીશે દીન રવાંત
 ખેશ, પીશે રદ્દ દસ્તુરે દીના, પીશે ઓએ
 ગવેડ મદ્દ એસ્તેદ્દ, અંજ આન ગુનાહ
 મનશનો ગવશનો કુનશની, તનીઓ
 રવાંનો ગેધી ઓ મીનાઆંની, ઓખે
 અવાખ્શ પરીમાન, પસે ગંવશની પ
 પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અંજ
 ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ્દ માદ્દ, ખોહ
 ખેરાદ્દ, જનઓ કરજદ્દ, શોએ સાલાર,
 ખેશ નજદીક, હમ ગેહાંનીઆન, હમ
 ખાસ્તગાંત, હમ સાઅંગાંત, હમ શેહ-

રૂયાંન, પ ઇરમાનીઆં જસ્ત પ હર
અદાદીઅ. ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ્ધ
એસ્તેહ હોમ. અંજ આન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાજશ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ, અંજ ગુનાહ.

(કરદો પ મો) હેહર નસા ખુરશની,
હેહર નસા જોએશની, હેહર નસા ઓએ
આવ ઓ આતશ બોરદન. યા આવ
ઓ આતશ હેહર નસા બોરદન, અવસ્તા
પચ મનશની ન ગોષ્ટન, મોએ નાખુન
દંદાંનફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરે
હરુએ પદર હેહરનસા, ચૂન મન અંદર

ગુનેહગાર બુદ્ધ એસ્તેહ હોમ. ઍજ્ઞ-
આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
તની ઓ રવાની ગેથીઓ મીનાઆના,
ઓખે અવાજ્જ પશેમાન, પસે ગવશની
પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ્ઞ
ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુરમઝ્દ
બુદ્ધ, ઓએમ આવાયસ્ત મનીદન ઓ-
એમ ન મનીદ, ઓએમ આવાયસ્ત
ગુસ્તન ઓએમ ન ગુસ્ત. ઓએમ
આવાયસ્ત કરદન ઓએમ ન કરદ.
ઍજ્ઞ આન ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ
મીનાઆની, ઓખે અવાજ્જ પશેમાન,

પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઍજ ગુનાઈ.

(કરદો ૭ મો) કુડામે આહિરેમન બુદ્ધ,
ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ
મનીદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુકતન
ઓએમ ગુકત, ઓએમ ન આવાયસ્ત
કુદન ઓએમ કરુદ. ઍજ આન ગુનાઈ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
રવાનો ગેથી ઓ મીનોઆંનો, ઓએ
અવાજ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાઈ.

(કરદો ૮ મો) ઍજ હુમોઇન હુરઆઇન
ગુનાઈ, હુર આઇન મરગરમાન હુર
આઇન ફરુદ માન્દ, હુર આઇન માનીદ,

હર આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ ; ઓ-
 એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
 દુમ સરદગાંન જરત, પ પતેત હોમ.
 અંજ હોમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજન, હર આધન
 ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ ; ઓએમ
 અંદર બહુમન ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ
 સરદગાંન જરત, પ પતેત હોમ.
 અંજ હોમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજન, હર આધન
 ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ
 અંદર અરુદીએહુશત આતશ, આતશ
 સરદગાંન જરત, પ પતેત હોમ. અંજ

હુમોઇન હુરાઇન ગુનાહ, હુરઆઇન
 મરુગરુજાન, હુર આઇન ફરફ માંદ, ;
 હુર આઇન માનીદ, હુર આઇન ગુનાહ
 અંજ ગુનાહ; ઓએમ અંદર ફાહરેવર
 અયોજશરત, અયોજશરત સરહગાન
 જરત, પ પતેત હોમ.

અંજ હુમોઇન હુર આઇન ગુનાહ, ;
 હુર આઇન મરુગરુજાન, હુર આઇન
 ફરફ માંદ, હુર આઇન માનીદ, હુર
 આઇન ગુનાહ અંજ ગુનાહ; ઓએમ
 અંદર સપંદારમદ જમીન, જમીન
 સરહગાન જરત, પ પતેત હોમ. અંજ
 હુમોઇન હુર આઇન ગુનાહ, હુર આઇન
 મરુગરુજાન, હુર આઇન ફરફ માંદ, ;

હર આધન માનીદ, હર આધન ગુનાહ
 ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર ખોરદાદ
 આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત પ પતેત
 હોમ. ઍજ હમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજોંન, હર આધન
 ફરંદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ
 અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદગાંન
 જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોધન હર આધન ગુનાહ, હર
 આધન મરગરજોંન, હર આધન ફરંદ માં
 દ, હર આધન માનીદ, હર આધન
 ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર દામે
 અહુરમજદ જસ્ત, યુન સતર માહ ઓ

ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજી, સગ
 વએ, ગોસ્પંદ, પંજઆદન, ઓ અવરે
 ગવેહો દેહોશનાં, દંન અહુરમજ્દ ખેશ,
 યુન અંદગે કમીન ઓ આસ્માન,
 યુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
 હોમ. અંજ આંન ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાની
 ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓખે અવા-
 જશ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
 હોમ, પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર-શેકશની, ખએતુદથ
 વસોવશની, દુદએવેહાંન વસોવશની,
 ગાહામખાર કરવરદ્યાંન, હોમ દરન,
 હોશ કરીદ્યજદ્યાંન નેહાદ, ઓ પદીરકૂત
 રપિથેન કરદમ, રોજે વદરદેગાંન

ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ર યશતન્, ઓએમ
ન યશત્. ઐષ્ઞ આંન્ ગુનાહ્ મનશની
ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની ગેથી
ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશે-
મામ્, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ ઐષ્ઞ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની, તર
મનશની, આજૂરી પંદી, ખશમધની,
અર્શધની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદ્ન-
ગીરશની. ખોરદક્ટનગીરશની, નગીરાધ
પંદી, ખુદ શહી, અસગેહાંની. સપોષ્ઞ-
ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોધ, કોરૂગ
વાહી, દરોગદાવરો, ઓષ્ઞદાસ્ત્ર પરસ્તી,
કેશાહ દવારશની, ખરહેને દવારશની,

અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંન જોએશની,
 દરાંયાંન ખોરશની, દૂજદી ગદહી, જેહી
 જાદુધ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીખારૂગી,
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઘ.
 ઓ અવરે હર આઘન ગુનાહ, ઓ પ
 ઇન પ્રતેતી હોશ મોરદ, આન ન હોશ
 મોરદ, આંન દાંનેસ્ત, આન ન દાંનેસ્ત;
 આંન અંગદ, આંન ન અંગદ, સ્ત્ર-
 ઓશાદા વેરેજયા, પીશે રદ દસ્તૂરે દીની-
 આવાયસ્ત ગરજદન, ઓએમ ન ગરજદ.
 અંજ આંન ગુનાહ, મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગેતો ઓ મીના-
 આંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે
 ગવશની પ પતેત્ર હોમ; પ પતેત્ર હોમ
 અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
પતેતી પદીરકુંહોમ, ઓએમ ન કરદ
હોમ, ધસાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ,
યદસાંન જાદેહરા, હર યક જુદ જુદરા;
મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ
રવાની ગેતી.ઓ મીનોઆંની, ઓએ
અવાખશ પશેમાન; પસેગવશની પ
પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર
એસ્ત-હોમ, ઈન અહુરમજદ, જર-
થોશત ચાશત, જરથોશત ઓએ ગુશ-
તારપ. પ પેવંદઆદરખાદ મારાસ્પંદાંન
મદ. પદશ પસાખલ, કરદ બોખત;
અશાહી વેહ રવાંને દુશારમરા, આવા-
યશની તર વેહશની હોમ. પજીવંદીએ

જાન, આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ
 મનશન, આસ્તુઆંન હોમ હુજત પ
 ગવશન, આસ્તુઆંન હોમ ધીરશત પ
 કુનશન, આસ્તુઆંન હોમ પ ગવેહ
 દીને માજદયસ્તાંન; હુમા કરકેહા હુમ
 દાસ્તાન હોમ, અજ હુમા ગુનાહીઆ
 જુદદાસ્તાંન હોમ. પનેકી સેપારદાર
 હોમ. અજ અનાઇ ખોરસંદ હોમ.
 પુલ્ પાદકરાહ, ખંદ દરોશ, તોજશને
 તાવાંન દીન, પાદ કરાહે સે શખ
 પંજહ-હુજત સાલ, પદશ ખોરસંદ,
 હુમ દાસ્તાંન હોમ. ઉધમ કરકેહ હોમ
 ઇન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કરકેરા, ગેરાંન
 ખીમે દાજખૂરા, અશહી વેહ રવાન
 દુશારમરા, પ ઇન મનશને કરકેહ હોમ.

કુકાર કુરુકુ, મન અંદાનુ કર્દ, આંચે
નૂ કૂનમ, હુમા એસ્તશને કુરુકુરા,
ગુજારશને ગુનાહરા, બોખતે રવાંનરા,
અગર માંદે બહોદ, કુ ગુનાહ મન
તોખત ન બહોદ. પાદ ફરાહે સે રાખ
આંનહીયાં પદશ બોરસંદ, હુમ દાસ્તાંન
હોમ.

હુમે ફરમાએમ અપેમ વોહુ બેગુદીર-
શની, પતેતી પીશ અંજ બેગુદીરસની.
પસ ગુદરુદ મન, મન બદેહરા અંજ
ગુનાહ, પ પતેત બહોદ. સદાશ ગેથો-
ફરીદ ફરમાયદ. ફરમુદાર બાહુશની
હુમદાસ્તાંનહોમ, અહુરમજદ બેશ
હોમ, અહુરમજદ દહમાન કુનમ,
અશહી સતાએમ.

ઉધમ ગીરકૃત્-હોમ , હરવેરપ હુમત
 હુપ્ત ધૈરશત, પ મનશન ગવશન
 કુનશન; બહેલશની દહોમ , હરવેરપ
 દુશમત દુજાપ્ત દુજવરશત, અજ
 મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ ગીરકૃત્-
 હોમ , હરવેરપ હુમત હુપ્ત ધૈરશત,
 પ મનશન ગવશન કુનશન. બહેલશની
 દહોમ , હરવેરપ દુશમત દુજાપ્ત
 દુજવરશત, અજ મનશન ગવશન કુન
 શન. ઉધમ ગીરકૃત્-હોમ , હરવેરપ
 હુમત હુપ્ત ધૈરશત, પ મનશન ગવ-
 શન કુનશન. બહેલશની દહોમ , હ-ર
 વેરપ દુશમત દુજાપ્ત દુજવરશત,
 અજ મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ
 ગીરકૃત્ હોમ , હરવેરપ રાહે રાસ્તી ફરા-

૩૧. બેહુલશની હેહામ, હરવેસ્પ રાહે
 અરાસ્તી અવારન. ગના શીકસ્ત, અહુ-
 રમજદ, બેહુ અવજનુ સ્તઅમિ અવેમ
 અવેમ વાહુ ૧). કસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા
 હુપ્તોધબ્યસ્યા. હૃશતોધબ્યસ્યા, માં-
 ધવોધબ્યસ્યા વખેધવોધબ્યસ્યા વરશત્વો
 ધબ્યસ્યા. અધખિગધર્યા દધથે, વીસ્પા
 હુમતાયા હુપ્તાયા હૃશતાયા, પધતિ-
 રિચ્યા દધથે, વીસ્પા હુશમતાયા હુજૂ-
 પ્તાયા હુજૂવરશતાયા. ફેરા વે રાહી
 અમૅષાર્પેન્તા, યસ્નમયા વહુમૅમયા, ફેરા
 મનજહા ફેરા વચંજહા ફેરા બ્યઅાથના,
 ફેરા અજહુયા, ફેરા તન્વસ્યીત ખાખ્યાઅા
 ઉશતનૅમ. સ્તઅામી અવેમ. અવેમ વાહુ
 ૧). યથા અહુ વધર્યા (૨૧); અવેમ

વાહુ (૧૨); યથા અહુ વધરૂથા (૨).
 યસ્મંમય વહમંમય, અઝ્ઞાજસ્ય
 જવરૂથ આદ્રીનામિ. સઝ્ઞાપહે અગ્યેહે,
 તજમહે તજુ-માંથહે, દરૂપિ-દ્રઝ્ઞાશ
 આહુધરૂથેહે. અવંમ વાહુ ૧.

અહમાધ રઝેરથ, -હજડરૂમ, જસમે
 અવહહે મજદ, કરૂકે મોજદ. અવંમ
 વાહુ (૧).*

* ઉપલી પતેતના ચોકસ કરદાઓમાં એવા
 પ્રકારના ગુનાહનો પશ્ચાતાપ કરવા ભણાવેલું
 છે કે જે નાના બેગુનાહ બાળકો કરેમ નહી.
 તેટલા માટે તે કરદાઓ નવજોત થનાર બા-
 ળકો પાસે નહી ભણાવતાં ફક્ત ૧, ૪, ૬, ૭
 અને ૧૨ એજ કરદાઓ તેઓને ભણાવવા
 જોઈએ.

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સધળા લલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણુ કરું છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરું છું અને સધળા ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારું છું તથા તણ દેઉં છું. મારી પાસે જોખી કાંઈ દોલત અને પુંછ છે તે મને જોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગર જો મારાં રવાનના કાંચદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માખાપ, લાઇ બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને લાત્રીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હુઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને કુર રહેવાનાં કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરણ પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હોરેમનની મરણ પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ જોદા તારી લલી પેદાયશોના કાંઈખી માણસ, પશુ, પંખીવગેરેને મેં કુઃખ, દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપચોગમાં

આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું. બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, ક્રોધની મશ-કરી, અદેખાઈ, સોભ, જુદું અથરામણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાવું ખાવું. એ વગેરે દીનના હોકમોનો જે કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરું છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કમ્મે ગુરાતારપને શિખવી તથા જે દીનને અદરબાદ મારારપદે પાછી સજવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો પાજંદ જીખાનમાં.

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહુ બક્ષાયશ-
ગરે મેહુરખાંન. રજિશતયાઓ, ચિસ્ત-
યાઓ, મજદધાતયાઓ, અપઓન્યાઓ,
દએનયાઓ વફૂહુયાઓ માજદયસનોઇશ,
હીન બેહુ, રાસ્ત વદરોસ્ત, કે ખોદાએ
બરબેદક ફીરસ્તાદે ઇન હસ્ત, કે જર-
તોસ્ત આવોરદે હસ્ત, હીન દીને જર-
તોસ્ત, દીને અહુરમજ્દ, હાદે જર-
તોસ્ત સિપતમાન અપઓને અર્ષમ
વોહુ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ ગુખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયરની દીન કુ જે એકલા હોરમજદની પરસ્તેશ
કન્વા શિખવે છે તેની વખાંજ હોજે. એ ભલી અને સાચો
દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે અશો નરથોસ્ત પાસે
મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા નરથોશતી છે તેની ઉપર
કુ' બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

દનઆથ અહુરહે મજદાઓ અર્ધમ
વોહુ ૧ ; ૫ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ
ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવ-
જયાહ આતશ દાદગાહ આદર કરા.
અજ હમા ગુનાહ પતેત પરીમાન આમ ;

ઐશ્વર્ય હરવસ્તીનુ દુશમત દુશ્મુખત .
 દુશ્વરેશત , મેમ પ ગેતી મનીદ , ઉધમ
 ગુરંત , ઉધમ કંદ , ઉધમ જસ્ત , ઉધમ
 બુન બુદ એસ્તેદ . ઐશ્વર્ય આનુ ગુનાદ
 મન્શની ગવશની કુનશની , તની ઓ
 રવાંની , ગેશી ઓ મીનાઆની , ઓખે
 અવાક્ષ પશેમાન , પસે ગવશની
 પ પતેલ હોમ . (સર ઝાંકાવતાં બણવું)
 ૬૧ દનઆથ્ર અહુરહે મજદાઆ . નમ-
 સંતે આતર્શ મજદાઆ અહુરહે હુધાઆ
 માજરત યજત . અર્ષમ વાહુ ૧) ૬૨
 (ત્રણ વાર પઢવું) અહમાઈ રએશય ,
 હમ્જરેમ , જસમે અવઙ્હુ મજદ ,
 કંરે મોજદ . અર્ષમ વાહુ ૧ .

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરજી. હોરમજદના આતશને તુ
નમન કરજી. અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરજી.

દીનનો કલમે અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, કવરાને મજદદયસ્નો
જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-તકએષો,
સ્તઆતા અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, યશતા
અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. અહુરાઇ મજદદાઇ
વઝ્રુવે વૉહુમઇદે, વીરપા વૉહુ ચિનહી,
અષાઉને રએવઇતે ખરૅનઝ્હુઇઇતે. યાજ્ઞ
ચીઆ વહિશતા, યેઝ્હુ ગાઉશ, યેઝ્હુ

અર્ધમ યેડ્હે રચ્ચાચાચ્ચા, યેડ્હે રચ્ચા-
ચેખીશ, રોધધ્વેન ખાથા.

સ્પેન્તાંમ આરુમધર્તીમ વડ્ડિહીમ
વેરેને, હામોધ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે,
તાયાઅત્યા હુજડ્ડત્યા, ઉસ મજ્જદ-
યસ્નનાંમ વીસાંમ, જયાનયએચા
વોવાપત્યાં.

ફેરા મનએધળ્યો રાચ્ચાડ્ડે, વસેયાધ-
તીમ વસે-પ્પંધતીમ, યાધશ ઉપધરી આય
જ્જમાં ગચ્ચાખીશ બ્યેન્તી. નેમડ્ડા અપાધ
ઉજ્જદાતાચ્ચા, પધતી અવત્ સ્તુયે. નોધત્
અદ્દાત્ આજયાચ્ચાનીમ, નોધત્ વીવા-
પ્પંમ, ક્ષતા માજ્જદયસ્નીશ અચ્ચાધ વીસો,
નોધત્ અસતો, નોધત્ ઉશતાનહે
ચિન્માની.

૪૮ દીનનો કલમો અવરતા બાપામાં.

વી દ્યેવાઘશ અધાઘશ, અવડ્ડુશ
અનરતાઘશ, અકો-દાખીશ સરંમ મૂયે.
હાતાંમ દ્યોજિશતાઘશ, હાતાંમ પચ્ચો-
પિશતાઘશ, હાતાંમ અવડ્ડુતમાઘશ.
વી દ્યેવાઘશ વી દ્યેવવતખીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમતખીશ, વી કહ્યાચીત
હાતાંમ આતરાઘશ, વી મનેખીશ, વી
વચેખીશ, વી પ્યચ્ચાથનાઘશ; વીચિથાઘશ,
વી જી અના સરંમ મૂયે, યથના દ્રંવાતા
રાંપપયન્તા.

અથા અથા ચોઘત અહુરો મજદાચ્ચા
જરથુશ્ત્રંમ, અધા ક્ષયએતા. વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ,
યાઘશ અપરેસયતંમ મજદાચ્ચાસ્થા
જરથુશ્ત્રસ્થા.

અથા અથા ચોઈત્ર જરથુશ્ત્રો, દ્યૈ-
 વાઈશ સર્મ વ્યાઝ્વીતા. વીરપએષૂ
 દૂરળએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ.
 યાઈશ અપેરસયત્તમ મજ્જદાઝ્ઝાસ્યા
 જરથુશ્ત્રસ્યા. અથા અજ્ઞમચીત્ર ચો
 મજ્જદયસ્તો જરથુશ્ત્રિશ, દ્યૈવાઈશ
 સર્મ વીઝુચે, યથા અનાઈશ વ્યાઝ્વીતા
 ચે અપવા જરથુશ્ત્રો. યાવરનાઝ્ઝા આપો,
 યા વરનાઝ્ઝા ઉર્વરાઝ્ઝા, યા વરના ગાઉશ
 હુધાઝ્ઝા, યા વરનો અહુરો મજ્જદાઝ્ઝા,
 ચે ગાંમ દધા, ચે નર્મ અપવત્તમ. યા
 વરનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા
 વીશતાસ્પો, યાવરના ક્ષપઝ્ઝાશત્રા જામા-
 સ્યા. યાવરનો કરચીત્ર સઝ્ઝાપ્યન્તાંમ,
 હુધધ્યા-વૈક્ષોર્મ અપઝ્ઝાનાંમ, તાવરે-

૫૭ અવસ્તા ભાષાના દીનના કલ્પમનો સાર.

નાયા તથ્યેષાયા. મજ્જદયસ્નો અહમી
(જવત) આસ્તુધ્વતિશ. (જુઓ સફા ૭ મો).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલ્પમનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર અને તેનેજ સૂવ
ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજ્જદયસ્ની છે અને
હું દેવ પરમનીને ધીકકારું છું.

દરેક કામમાં સભયતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા
જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી
લેવાની મારી કરજ હું શમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની શતા હું કબુલ રાખતો નથી.
મલીઆઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકકારું છું. અશો જરથોશતને મારા
ગુરૂ તરીકે માણું છું.

દાદાર હોરમજ્દ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ,
કરશોસ્ત્ર અને જમાસ્પ તથા ખીજ એવાજ સાચા માણસોને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણુ કરું છું. મનદયરની દીન ઉપર હિશતવાર છું. કારણ કે એ મનદયરની દીન ખીલ સમ્રાજી દીનો કરતાં શરેષ્ઠ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાળે એ દીન અશો નરયોશ પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં કરમાનો પ્રમાણે આલવાની હું સદા કોશિશ કરીશ.

બાળ જમવાની.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષોયન્દેહ બક્ષા-
યશગારે મેહુરખાન્. અહુરમજ્દદ ખોદાએ,
ધથા આત્ર યજ્ઞમધદેઅહુરેમ મજ્દદાંમ,
યે ગાંમ્યા અર્ષમ્યા દાત્ર, અપર્યા
દાત્ર ઉર્વરાઆસ્યા વડુહીશ, રઆ-
આઆસ્યા દાત્ર, ખૂમીમ્યા વીરપાયા
વાહૂ. અર્ષમ વાહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર હોર-
મજદનાં હું સુકરાનાં કરું છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતિ-
વગેરે આપણાં ખોરાકને સારું ઉત્પન્ન કરીયું. જે માટે
આમ્મિ જગોમ્મિ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તનદરોસ્તી

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષા-
યરગરે મેહુરબાંન્. યથા અહૂ વધર્યો ર).

તનુ-દરોસ્તી દર-શુવશનો આવાયદ,
ખોરેહ અંધદ અપહીદાર, યજ્ઞદાંને મીના
યાંન્ યજ્ઞદાંને ગેથ્યાંન્, હુશ્ત અમૈષાસ્પ-
ન્દાંન્, મ્યજ્ઞદ રોશન્ હુમે બેરસાદ. ઇન્
દોઆયાંન્ બાદ, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ.

હમે અન્દર કસાંન રા, જરથુશ્તી દીન
 શાહબાદ, અએવૂન બાદ, યા-બારી-
 ખોદા ! ખોદાવંદે આલમ રા, હમા અન
 જુમન રા, (ફલાંનારા) (આ જગોએ જેની
 નેયતે બણે તેનું નામ લેવું) બા ફરજાંદાન
 હજાર સાલ દર બેદાર, શાહ બેદાર,
 તન-દરોસ્ત બેદાર, અએદુન બેદાર,
 બંર સરે અરજાન્યાંન, સાલહાએ
 ખીસ્થાર, વકરનહાએ ખીશુમાર, બાકી
 એપાયન્દે દાર, સદ્દ હમરાન હજાર
 આફ્રીન બાદ, સાલ ખોજસ્ત બાદ;
 રોજ ફરોખ બાદ, માહ મુખારક બાદ

ચન્દ્ર સાલ્, ચન્દ્ર રોજ્, ચન્દ્ર માહ્,
 ખીસ્ચાર સાલ્ અરજનીદાર, યજ્જશન
 ઓ ન્યાએશન, ઓ રાહી ઓજોર ખર-
 શન. અશહીદાર અવરે હુમા કારો કંર-
 ફહા, તન-દરોસ્ત ખાહ, નેકી ખાહ ખૂખ
 ખાહ, અએધૂન ખાહ, અએધૂનતરજ
 ખાહ, પ યજ્જહાન વ અમેપારપન્દાન કાંમે
 ખાહ. ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન,
 લક્ષ્મીવાન, વૃદ્ધીવાન, રોજીવાન,
 શુકાંના દાદારયેક દીનયેક, જરથુસ્ત
 ખર હુક બેશક બેગુમાનહોમ પાકદીન
 મજદયશની જરથુસ્ત સિપતમાન.
 અપઆને અવેમ વાહ. ૧)

(દોઆ તનદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાધની લાંબી છંતગી આપ,
 ઓ હબદ અને અમશાસ્પદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને
 સચ્ચાઈ મેળવું; માબદયસ્તી દીનની આખાદી અને ચઢતો
 કળાહોળે. ઓ ખોદા મારા દોળાના લોકને તથા અમારા
 રાજકર્તાને સદા કાયમ, ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ.
 અમારા રોજ માહ અને વરસ ખાખ્તાવર થાઓ. લાંબી
 મુદત મુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે
 ત્યાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ
 ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારું અક્ષીન
 મળખુત થાઓ. જે મમાણે બંદમી કરીને કુઆ માંગી છે તે
 મમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજના નામ

- ૧ દાદાર અહુરમજ્દ.
- ૨ બેહમન અમષારપંદ.
- ૩ અરદીબેહસ્ત અમષારપંદ.
- ૪ શેહેરીવર અમષારપંદ.
- ૫ અસ્પંદારમદ અમષારપંદ.
- ૬ ખુરદાદ અમષારપંદ.
- ૭ અમેરદાદ અમષારપંદ.
- ૮ દઝ્મે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ માહ યજ્ઞદ.
- ૧૩ તેસ્તર તીર યજ્ઞદ.
- ૧૪ ગોશ્ત યજ્ઞદ.

- ૧૫ દઝે-૫-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ ફરોખ ફરવરદીન.
- ૨૦ બેહરાંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દઝે-૫-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.
- ૨૫ મીનો અશીશવંધ.
- ૨૬ આશતાદ યજ્ઞદ.
- ૨૭ મીનો આસ્માન.
- ૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

- ૧ કૃષ્ણ કૃત્તિકા.
- ૨ અરદીબેહસ્ત અમષાસ્પંદ.
- ૩ ખોરદાદ અમષાસ્પંદ.
- ૪ તીર યજ્ઞદ.
- ૫ અમરદાદ અમષાસ્પંદ.
- ૬ શેહરીવર અપષાસ્પંદ.
- ૭ મેહર યજ્ઞદ.
- ૮ આવાં યજ્ઞદ.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ દઝમે દાદાર.
- ૧૧ ખેહમન અમષાસ્પંદ.
- ૧૨ અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.

છ મહાખારના નામ

- ૧ મએદીઓ જરૅમ.
- ૨ મએદીઓ શહેમ.
- ૩ પએતેશહેમ.
- ૪ અયાઁમ.
- ૫ મએદીઆરૅમ.
- ૬ હમસપદમએદએમ.

પાંચ ગાથાનાં નામ

અહુનવત, ઉશતવત, સપૅન્તોમદ્, વૅહુક્ષધ, વહિશ્તોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ

અહુરમજદ, દઝ્મે-પ-આદર, દઝ્મે-પ-મેહર,
દઝ્મે-પ-દીન.

બેહેમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર, ખુર,^૧ મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,^૨ મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાક્રવશ,^૩ ગોવાદ.

અમરદાદ, રક્ષને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

— — — — —

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચખમેન્ગા શિવસા હારો
અઘબી અધા અઘબી વચ્ચે-
નહો વીરપા.

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વ ઠેકાણે હાજર
રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જવાબ—પાઠ ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં ખીજું શું શું પેદા કરીધું છે ?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સૂર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા ચાલવી જોઈએ ?

જ૦—અલબત્ત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કરીધાં ?

જ૦—નેક અને સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી ચતા ફાયદા મેળવી બીજાઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે ?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સુચારુ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી,
દયાળુ, સખા અને સાચ્યો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કરીધું
છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે
નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને
માટે છે, તેથી આપણે જાણ્યે છીએ
કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અબજાપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને મારી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; દોરોને માટે ધાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળા નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઈથી
ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.^૧

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને
ચાલવું નોંધ્યે ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક
અને બદ કામો જુએ છે અને તે
કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા
દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી બીડવાનું કાંઈ
કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઈજ નહીં. સાચાં માણસે
તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી
નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ, ખોદા—

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું
કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણે ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આક્રમ
આવી પડે ત્યારે શું કરવું ?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ
મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ પોતાની
કોઈ કસુરથી આવી પડ્યું હોય તો
તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ ?

જ૦—“ઓ ખોદા ! તું મને એવી બક્ષેશ
કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારું
કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે
વાસ્તે શું સારું છે તેનો જાણનાર
તું જ છે. ૧”

સ૦—ખોદાતું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જ૦—અહુરમઝદ એટલે સદાકાળ હસ્તી
ધરાવનાર ધણાં ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા ક્યાં છે ?

જ૦—ખોદા સધળી જગ્યાએ અને સર્વે
ઠેકાંણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર
તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સધળું જુએ છે
અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે
ચાલવું ?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં;
કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે
આપણને શિક્ષા કરશે. ^૨

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ
કહી શકો કે તે છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરે છે.

સ૦—તે નાદર ચીજો તે કય ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જ૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાંધણો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા ડુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે ? શું એ

બધું માણસથી થાય છે ? નહી. ત્યારે
જે ચીજો માણસથી નહી બની શકે
તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઈ
વધારે ઉદ્ધાપણવાળો હોવો જોઈએ. તે
આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા
પોતે છે. અને એ ઉપરથી ખોદાની
હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ્ મોઘ ઇદા વિસ્તો થે ને
અએવો સાસ્નાઁયા ગૂષતાં
જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો.

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) “ જોણે એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે રૂપિતમાન જરથોશત્ર છે.”

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જ૦—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મગુર.

સ૦—આપણો સૌથી પેહેલો ધર્મગુર કોણ ?

જ૦—પેગાંમ્બર અશો જરથોશત્ર.^૧

સ૦—અશો જરથોશત્રને પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

જ૦—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી
ખોદાને પીછાંણીયા અને મીનોષ
દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ
દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ
સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો . જરથોશ્ત કોણનો પેગમ્બર ?

જ૦—ધરાંની મજદયસ્તી પારસીઓનો. આ-
પણે પેગામ્બર અશો જરથોશ્ત
હોવાથી આપણે જરથોશ્તી કહેવાઇએ
છીએ.

સ૦—એવણને પેગામ્બર તરીકે કોણે કબુલ
રાખ્યા ?

જ૦—ક્યાંની વંશના ધરાંની પાદશાહ ગુશ્તા-
સ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સૌ—એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમજ કેવી રીતે પાદશાહ ગુરતારપે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જૌ—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્ષત્થી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. ખીકટમાં ખીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅ-જેજ કરી બતાવ્યા. એવી રીતે ખારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સૌ—અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જૌ—તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોધ

અને પરેહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનું
બલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ ક્યાં થયો
હતો ?

જ૦—ધરાન દેશમાં આવેલાં રચે શ્રેહેરમાં
' પઓરૂશરપ ' નાં ઘરમાં. ૧

સ૦—પઓરૂશરપ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો જરથોશતના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને જરથોશત
પોઉરૂશરપ કહીને નથી ઓળખતા
પણ જરથોશત દ્વિપતમાન એ નામે
ઓળખીએ છીએ તેની સમજણ શું ?

જ૦—સ્થિતમ એવે નામનો અપો જરથો-
શતના વડવાઓમાં એક નામીઓ
પુરૂષ થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે
આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ
અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગદો અને
ધણિયાણીનું નામ હવેાવી.

સ૦—અશો જરથોશતને કેટલી દીકરીઓ
હતી ? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પોઓઉરૂ-
ચીશતી,^૧ ફેની અને શ્રીતી.^૨

સ૦—અશો જરથોશતના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

જ૦—ઈસત્વાસ્ત્ર, ઉરવતત્તનર અને
હૃરેચિથ્ર.^૧

સ૦—અશો જરથોશતનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી હવોવનું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી હુએચત-
અરૂપા અથવા સ્થિતમનું ખાનદાન
હતું.^૨ જે પાદશાહ ફરેહુનથી ઉતરેલું
હતું.

સ૦—અશો જરથોશતનો દીસો અથવા
મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દેએ મહિનો અને ખોરશેદ રોજે ?

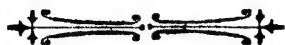
સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહિનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદસાલનો દિવસ.

૧ અથવા ખુર્શેદએહર. ફરવરદીન ચરત ફ. ૬૮.

૨ ઇજશને હા. ૪૬, ફ. ૧૫.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હુદય અજ્ઞમચિત્ત યો
જરથુશ્ત્રો, કૃત્તમાં ન્માનનાંમ્ય
વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય હજથુ-
નાંમ્ય, અહુદાઓ દઁઅન-
યાઓ અનુમતયએચ અનુપત-
યએચ અન્વર્ણતયએચ, યા
આહુધરિશ જરથુશત્રિશ.

સારે—હું કે જે જરથોશ્ત્ર હું તે દેશના,
ગામના, મોહલાના અને ઘેરના
આગેવાનોને આએ જરથોશ્તી દીનનાં

ફરમાન હુમત હૂખત અને ધૈર્યત
પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા
ઉત્તેજન આપું છું.^૧

સવાલ—જરથોશતી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો
શું છે?

જવાબ—હુમત, હૂખત અને ધૈર્યત. અથવા
નેક મનશાની, નેક ગવશાની, અને
નેક કુનશાની.

સૌ—એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જૌ—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા
નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સૌ—પાક અવસ્થામાં એ વિશે શું કહેલું છે?

જૌ—“તમામ નેક વીચારો, નેક સખુનો અને
નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય છે.”

સૌ—હુમત હૂખત ધૈરશતથી ઉત્તરું શું?

જૌ—દુશમત, દુઝૂપત, અને દુઝવરશત.

સૌ—એ શબ્દના અર્થ શું?

જૌ—જુઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જુઠો અથવા.

ખુરો ખોલ અને જુઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સૌ—એ વિશે અવસ્તા શું કહે છે?

જૌ—બદ વિચાર, બદ સંપ્રત અને બદ

કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે. ૧

સૌ—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જૌ—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અરો

જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે

દરેક જણે મન, વચન અને કરણી

શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ

મળે.

સ૦—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધને છોડવી નહી, ^૧ એકલા હોરમ-
જદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની
પરસ્તેશ કરવી નહી, ^૨ જૂઠ્ઠા અને દુગારા-
ઓને ફજેત કરવા, ચોર અને સુટારા-
ઓથી પોતાના ભાઈબંધોનું રક્ષણ
કરવું. ^૩

સ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધનેજ વળગી રહેવા માટેના
અશો જરથોસ્તના કલાંમે અર્થ
સહીત કહો.

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ક. ૭. ૨. ઇજશને હા ૩૧, ક. ૮.

૩. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૧-૩.

૪૦—“ નોઘત હે અપસ્તવાને વંડુહીમ
 દ્યેનાંમ મજ્જદયસ્નીમ, નોઘત
 અસ્તય, નોઘત ઉશતાન્મય,
 નોઘત અઓધસ્ય, વીઉરવીસ્થાત.”
 (અશે જરથોશ્ત કહે છે કે) “મારાં
 હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ
 થાય, અથવા મારો જીવ ખી નીકળી
 જાય તોપણ હું મજ્જદયસ્ની દીનને
 ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહીં.” (એટલે
 “ ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ”
 જતાં મુધી સત્યાધનેજ હું વળગી
 રહીશ.”)

અપોષ.

અવસ્તા—અર્ષેમ વૉહૂ વહિશતેમ અસ્તિ
સાર—અપોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સૌ—અપોષ એટલે શું ?

જૌ—અપોષ એટલે તનની અને મનની
સફાઈ.

સૌ—તનની સફાઈ તે શું ?

જૌ—આપણા શરીરને કાંઈખી મેલી અથવા
ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ
નાહી ઘોષને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો,
પોશાક ધોતો અને સફાઈદાર રાખવો
અને રેહવાનું ડેકાણું વાડી ગુડીને સાફ
રાખવું.

સ૦—તનની અષોષ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી હોય તો વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્ષય મળે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મળે ?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોષ એટલે શું ?

જ૦—આપણાં મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહીં થાય તેની સંભાળ લેવી. ખુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહીં દેવા.

સ૦—મનની અષોધથી ક્ષયદો થું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય
જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની
બંદગી અને ભાષણધો ઉપર પ્યાર.
જેથી કરીને મીનોધ દુન્યાનાં ઉત્તમ
સુખનો ક્ષયદો મટે.

સ૦—અષોધની દોષત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે
તે સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળ-
તાં ઘરખાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો
વગેરે ક્ષના થનાર છે. ૧ આપણા ગુજરવા
પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું
નથી, એ દોષત ચોર ચોરી જાય છે,
કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરખાર પડી
જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

છે. પણ અષોધની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી, તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે, માટે અષોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—મનની અષોધ કેમ મળે ?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેલવણી કઈ જાતની ?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સમ્યાધનો વધારો થાય અને સમ્યાધ વધે તો

યથા અહુ વધર્યોના પવિત્ર કલામોમાં
જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

૨૧૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

જ૦—માણસોને અર્ધમ વૉહૂના પવિત્ર
કલામોમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ
સુખ મળે.

નવજોત ક્રિયા.

અવસ્તા—અધવ્યાઝ્યાહુનમ વા અધ-
વ્યાઝ્યાહુયમ્નો, અધવ્યાઝ્યાહુ-
નમ વા બ્રુજયમ્નો.^૧

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં
ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું ?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરયોશતી દીનમાં દાખલ થઈ એ દિનનાં ક્રિયા ક્રમોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકની નવજોત કરવામાં આવે છે ?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંદ્યે, ધર્મનાં મુળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ અવસ્થાનાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જોઈએ કે વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦—ઓછી નહીં ચાલે. જો બાળક હુશીઆર નહીં હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેથી તે ધર્મનાં મુળતત્વો

સમજવાને શક્તીવાન નહી હોય તો
૧૪ વરસની ઉમરે જરૂર નવજોત
કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સૌ—દીનમાં દાખલ થનાર જાળકે કયા કયા
અવસ્તાના કલામો ભણી જાણવા
જોઈએ ?

જૌ—અર્પેમ, યથા, કેમના મજદા
અહુરમદ ખોદાય, જસમે
અવંડુદે મજદ, સરોશ બાજ,
પતેત્ર અને દીનનો કલમો.

સૌ—જાળકની નવજોત કરે છે તે દિવસે
તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે
છે ?

જૃ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઝોમીજ અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે ?

જૃ૦—સૌથી પેહલાં એક અથોરનાનું તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી ઇજેલો (પત્રીત્ર કીધેલો) ગઝોમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જૃ૦—ઈન ખુરમ, ઇન પાકીએ તન,
ચોજદાથે રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

જ૦—આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની
પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે
હું પીઉં છું.

સ૦—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં
આવે છે ?

જ૦—તે બ્રાહ્મણનાં તનને પવિત્ર ગઓમીજ
અને પાણીથી પાક કરીં સુદરેહ
કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી
પાછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન
બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બ્રાહ્મણ
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય કર્મોનો
હુમત, હુપ્ત અને હૃશ્ત પ્રમાણે
ચાલવાની તથા દુશમત દુબુપ્ત અને

દુષ્કવરશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી દીનનો કલમો ભણાવે છે, પછી એક યથા અહૂવધરયો ભણતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સત્રણું અંજીમન પણ યથા અહૂવધરયોના કલમો ભણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ કુસ્તી હાથમાં લઈ અહુરમજ્દ યશતની ખશતુમન પઢે છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલમો તે બાળકને ભણાવી કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

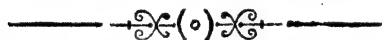
જ૦—વડા ધર્મ ગુરૂ હોશખામ તથા તંદરો-
સ્તીના કલાંમો બણીને તે બાળકને
આશીરવાદ દે છે.

સ૦—નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર
કરીને જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ
થાય છે ?

જ૦—‘હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર
અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર
સમજી’ છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની
છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીકકાર’ છું.
અશે જરથોસ્તને મારા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા તેવણુને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.
મજદયસ્ની દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

બલાંને કાળે અશો જરથોશત પાસે
 મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં કરમાનો
 પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ
 કરતો રહીશ.”^૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે
 બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે ?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકોમાં કહેલું
 છે કે “જે કોઈ પોતાના શરીર
 ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

ખાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખસે
મજદયસ્ત્રી છે, અગર નહી તો તેને
મજદયસ્ત્રી નહી કહેવો.”^૧

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે
જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની
રીતભાત સારી અને સાચી હોવી
જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં
આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો
અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે ખાંચે
અને બેઉ સાંધા આગળની બાજુ તીરી.

સં૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ જે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયેલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નખળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી^૧.

સ૦—ગીરેખાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામે કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહેવું. ગીરેખાનનો અર્થ ધમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—એ બાંચે શું ધડો આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંચમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજ-દ્યસ્તી દીનના દરેક માણસે કાંધખી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.^૧

સ૦—એઉ બામ્બુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાચ્છે, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુઃખ નહીં દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

૧. સરનામે રાઝે યજ્ઞદાંની સફેા ૧૨—૧૫

ઉપલીજ આપડી સફેા ૨૩.

૯૬ સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સૌ—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જૌ—રના સફેદ કપડાંનો.

સૌ—રનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જૌ—રતું કપડું સસ્તું અને સફાઈદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન બાળવી શકાય છે.

સૌ—એ વિશે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જૌ—રપએત દએનયાઓ માજદયરનો-
ઈશ ઉપમનમ .^૧

સૌ—એની મતલબ કહી સંબળાવો.

જ૦—સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદુરની
ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની ફરજ
શું છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઈદાર
રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે
હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ
સોજી અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોશતી ધર્મ ઉપર મક્કમ રહેવાની
ધધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી
કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેવું.

સ૦—કમર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે ?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “ સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર હું હંમેશાં ઉત્તવાર રહીશ.”

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે ?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જ૦—ધજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઈજશને કોણ બણે ?

જ૦—દરેમેહર અથવા અગીઆરીમાં ચોથ-
દાથ્રેગર મોખેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેટું અથવા
મેંદું જેમ ગરીબ, નમનતાઈવાળું
અને નિર્દોષ^૧ છે તેમ કુસ્તી બાંધનાર
પણ નમાના, તાખેદાર અને નિર્દોષ
રહેવું જોઈએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા
દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે.

૧૦૦ સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

જ૦—અથોરનાન રોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોખેદ નીરંગ બણાને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરી-ઓ શુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ હાવન અને રપિથવન છે તેની અને લરી વરસના છ ગાહુખ્યારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ બાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ ?

૪૦—પેહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજદયસ્નો અહીં એટલે હું એકજ ખોદાની બાંધગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશ્ત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ. રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યેવો એટલે દેવ પરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુર તકએષો એટલે ખુદાની ખુશીના કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

૪૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

૪૦—એ યથા અહુ વધર્યો ભણતાં અગળા એ અ અર્ષમ વોહુ ૧) ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

૧૦૨ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કંઈ તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કંઈ કંઈ વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સહવારે ખીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઈ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમજ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પેહલાં દિનઆથ્ર અહુરહે મજદાઆ અર્ષમ વૉહુ ૧) બણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું અને પગ) ને ત્રણ મરતખે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું
કહીએ છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગેને સોજાં કપડાંએ
તુછી એક ચીતે ઉમા રહી આખી
કેમના મજદા ભણી જવી. પછી
કુસ્તી કમરેથી છોડી અહુરમજદ
ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમજદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા
કરવી ?

જ૦—કુસ્તી ખેડ હાથમાં પકડી આહિરેમન
અવાદશાન ભણતાં જમને હાથે
પખોરવી, મનશની, ગવશની કુનશ-

ની ભણતાં ઉચકવી, અને હુધથ્યા
 પૂરશતાંમ ભણતાં કમ્મરે વીતાળતી,
 ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે
 ગાંઠ વાળી જસમે અવડ્ડે મજ્જદ
 મજ્જદયસ્નો અહુમી આખી ભણી
 જવી.

૨૧૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ
 શું છે ?

૨૧૦—પોતાની આખી બુંદગી સુધી સુદરેહ
 કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું
 નહી, ઉઘાડા પગ અથવા ખોર્સ માથું
 રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું
 ખાવું નહી, ખોદાની બુંદગી કરવી,
 આપેછ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો
 કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશત્ અને દોજખ

અવસ્તા—વીરપ હુમત વીરપ હૂખત
વીરપ હરશત વહિશત્તમ અંડહુ-
ધમ અશએત, વીરપ દુશમત
વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજવરશત,
અચિશત્તમ અંડહુધમ અશએત.

સાર—સધળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો
અને નેક કામો બેહેશત તરફ લઇ
જાય છે અને સધળા ખુરા વિચારો,
ગુણ સખુનો અને ખરાબ કામો
દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશત એટલે શું ?

૧૦૬ બેહેસ્ત અને દોઝખ.

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં
કામોનો મરણ પછી મળેનો બદલો
તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોઝખ એટલે શું

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ
કામોને માટે પેદી દુન્યામાં તેનાં મરણ
પછી મળતી સજા તે દોઝખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને
નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી
બેહેસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે. ૧

સ૦—દોઝખથી છુટવાનો કિપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણોને
પાક રાખવી. દુકમાં દુશ્મત દુનુખ્ત
અને દુશ્વરત ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાખ તે શું ?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની ખંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કુળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુદાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહીં ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે મારી મારવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા બાષાના કસ્તુરે હુમતોમખ્ય-સ્થાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ બાષામાં

૧૦૮ બેહેશ્ત અને દોજખ.

દસ્તુર આદર્યાદ મારારપંદે જોડેલી
પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત
ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અનુપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો
ખોદા માફ કરે પણ „જાણીજોઈને
અનેકવાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ
કરતો નથી.

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા
ક્યાં ?

જ૦—અંધારં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્થા બોલ શું ?

જ૦—અચિસ્ત અહુ એટલે સૌથી ખરાબ
જાંદગી. બીજો બોલ ફૂજો દેમાન

આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહસ્તનો અવસ્થા બોલ શું ?

જ૦—વહિરત અહુ એટલે સૌથી સરસ જાંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મળી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેત્રી દુન્યામાં બેહસ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કાણ ભોગવે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

૧૧૦ બેહેસ્ત અને દોખખ.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે
આપણાં શરીરમાં બીજી કહી શકિત છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રુવરી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સિવાય બીજી કોઈ
શકિત માણુસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજ્જશનેમાં
બણાવેલાં અહુ, દઝ્મેન અને બઝ્મોધ છે. ^૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમેષારૂપંદ, રોજ;
માહ, માહ અને જશન.

અવસ્તા—વીર્યેભ્ય અપવર્તેમ મધન્ય-
આમ યજ્ઞર્તેમ યજ્ઞમંથરે.

સાર—સવળા પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હમે
વખાણીએ છીએ. *

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષારૂપંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરોધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વિદ્ધ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

૧૧૨ યજ્ઞદ, અમૃતપાસ્પંદ, જશન.

સૌ—અમૃતપાસ્પંદો અને યજ્ઞદો તે કોણ
અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા
કીધા ?

જૌ—અમૃતપાસ્પંદો અને યજ્ઞદો ગેખી
રીતે વૃદ્ધિ કરનારા ફરેશ્તા છે. તેઓને
આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે
ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સૌ—યજ્ઞદ અને અમૃતપાસ્પંદોની સંખ્યા
કેટલી છે ?

જૌ—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં
ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ
માહ ગણીએ છીએ.*

* રોજ અને માહનાં નામો વિષે જુઓ સર્ગ ૫૬, ૫૭, ૫૮.

સ૦--મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ
ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા
તેમનાં નામ આપો.

જ૦--હોમ, દહમ અને બરજો યજ્ઞદ.

સ૦--ફવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦--અહુરમજ્દદ રોજે નવું વરસ, અર-
દીબેહસ્ત રોજે રપિથવીનનું જશન,
ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને
ફવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું
જશન.

સ૦--અરદીબેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર
આવે ?

જ૦--અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદનું જશન.
ખોરશેદ રોજાથી તે દ્યે-પ-મેહેર રોજ

૧૧૪ ૫જદ, અમેષારપંદ, જશન.

સુધી મએદીઓજરેમ એટલે પુર
લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહેવાર આવે ?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષારપંદનું
જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—તીર રોજે તોરીઆનનું જશન.
તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પમેહેર
રોજ સુધી મએદીઓશહેમ એટલે
પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહેવાર ?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ અમષારપંદ-
નું જશન.

સૌ—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જૌ—રોજ ૪ થો શેહરીવર અમષાસ્પંદનું
જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન
રોજ સુધી પચ્ચેતેશહેમ એટલે
અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના
ગાહમ્પારના જશનો.

સૌ—મેહર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જૌ—રોજ ૧૬ મો મેહરંગાનનું જશન
તથા અયાઞ્મ એટલે ગરમીનો છોડા
લાવનારા વખતના ગાહમ્પારના જશનો
રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સૌ—આવાં મહિનામાં શું તેહેવાર આવે. ?

જૌ—રોજ ૧૦ મો આવાં યજ્ઞદનું જશન;
એ મહિનાની શરૂઆતથી, તે અસ્પંદાર

૧૧૬ યજ્ઞદ, અમેષારપંદ્ર, જશન.

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિના
બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન
ગેહજ બણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન,
૧૫ રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો
ફરોહરનું જશન.

સ૦—દ્યૈ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ, દ્યૈપ આદર, દ્યૈપ મેહર
અને દ્યૈપદીન એ દિવસોએ દાદર
અહુરમજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ
રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ અશો. જર-
થોશતનો દીસો, અને મેહર રોજયા
તે બેહરામ રોજ સુધી મચ્છેદીઆરંમ

યજ્ઞદ, અમેષારૂપંદ, જશન. ૧૧૭

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહમ્મા-
રના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જ૦—રોજ ૨ જો બેહમન અમષારૂપંદનું
જશન.

સ૦—અરૂપંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં
નામ દો ?

જ૦—રોજ ૫ મો હફ્ત અમષારૂપંદનું
જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરૂદાદ
સાલ ગાહનું જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ ૫ મે બીજનું શું
કરવામાં આવે છે ?

જ૦—પહરેજગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પેહંલવી
જુબાનમાં ખરકસ્તરોને દુર કરવાની
નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

૧૧૮ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પદ, જશન

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને
શું કરે છે ?

જ૦—ધર્મિક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે
અથવા થાંખલે ચોંટાડે છે અને રેતી
ધરમાં છાંટેછે જેથી કસારાં, ઉધામ
વગેરે ખરફસ્તરો દુર રહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો
પડે છે ?

જ૦—આસ્તાદ રોજથી તે વહીશતોઘશબ્દ
ગાથાના ! દિવસો સુધી મુક્તાદના
૧૦ દિવસો.

સ૦—મુક્તાદ એટલે શું ?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન. ૧૧૯

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો
ફરવરદેગાનના દિવસો તરીકેની
ઓળખાય છે. ૧

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના
દિવસો કયા ?

જ૦—આશીતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરામ અને
હુમસ્પથમએદએમ એટલે દિવસ
અને રાત સરખા થવાના વખતના
ગાહમ્પારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ
બન્યો હતો ?

જ૦—અશો જરથોશતે પાદશાહ ગોશતા-
સ્પની દરબારમાં ધણાએક મોજેજા

૧૨૦ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

કરી બતાવ્યા હતા. જેથી એ રાજને
।દને બેહુ મિનો મારેસ્પંદ કરી
કહે છે.

સ૦—વહિશતોઽશત ગાથનો દિવસ ક્યાં
નામથી ઓળખાએ છે ?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો
હોવાથી આખાં વરસમાં જેખી કાંઈ
ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે
પશ્ચાતાપ કરી ખોદા હજુર મારી
માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીના
દિવસ કહે છે.

સ૦—હુમકારા એટલે શું ? અને તે કેટલા
છે ?

૧૪૬, અમેષાર્પદ, જશ્ન. ૧૨૧

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા-
સાત છે.*

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—અહુરમજ્દ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત,
શેહરીવર, અરપંદાર, ખોરદાદ અને
અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે ?

જ૦—અમેષાર્પદ. એમની સંખ્યા ૭ છે
તેથી આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં હૃદ્દ
અમેષાર્પદ એવા નામથી એઓને
ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલીવાર ગાહમ્મારનાં જશ્નો
પડે છે ?

૧૨૨ ચબ્દ, અમેષાર્પદ, જશન.

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહામ્બારનાં જશનો
પડે છે.*

સ૦—ગાહામ્બાર એટલે શું ?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની
યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે
'સધળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો
વખત.

સ૦—ગાહામ્બાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—ભાઇબંધી અને એકસંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરાનીઓ કેવી રીતે ગાહા-
મ્બાર કરતા હતા?

૫૪૬, અમેષારપંદ, જશન ૧૨૩

જ૦--એ દિવસોએ ધરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે બેલાધને ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેશી આશણી કરતાં. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહીં.

સ૦--શું ગાહુખ્યાર કરવાની આપણી ફરજ છે ?

જ૦--હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી, * વરસાદ વગેરે જે જીદી જીદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

૧૨૪ યજ્ઞદ, અમેષાર્ષદ, જશન,

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો
જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમખારના વખત ઉપર ખોદાએ
શું શું પેદાયશ પેદા કીધી ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાણું,
ગોસ્પંદ અને માણસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાના નામો આપો ?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ,
વૌહુક્ષથ્ર અને વહિરતોધરત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહ ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત.
દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

* આદરીને ગાહમખાર પ્રમાણે.

૫૪૬, અમેષાસ્પદ, જશન. ૧૨૫

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથવન, ઉજ્જરન, અધ-
વિસૃઝ્મ અને ઉશહીન.

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે
બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથવનનો વખત ક્યાં સુધી ?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ
વાગા સુધી.

સ૦—ઉજ્જરન ગેહ ક્યારે થાય ?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે
સાંજનો અંધાર થાય ત્યાં સુધી.

૧૨૬ યજ્ઞદ, અમેષારપંદ, જશન.

સ૦—અંધાઈ થયા પછી કઇ ગેહ શરૂ થાય અને ક્યાં સુધી ?

જ૦—અર્ધવિસ્ફૂર્ણ. રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહેન ગેહ ક્યારે બણાય ?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

બાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થાના અંજુમન સનમુખ તમેને જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમે આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઈને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમે અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમે જરથોશ્તી

થયા છે અને હવેથી એ દિનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કપુલાત આપી છે તે એ છે કે “હું મજદ્યસ્ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશતને મારા પેગમ્બર તરીકે કપુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કપુલાત આપું છું. સાંચા વિચાર, સાચ્યાં વચન અને સાચ્યાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદાર અહુરમઝદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ સદા હું કરતો રહીશ અને ખીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખરીશ. એ દીન દાદાર અહુરમજ્દે અશો જરથોશત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ.” ઉપર, મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીખી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા બરિલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો

૧૩૦ નવખેત કિયાની ટુંક સમજણ.

જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશતી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ઇલાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો છો કે તમે તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કરતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતો તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હૂપ્ત અને ફેરશત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતો ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્યા વિચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કામો કરવાની યાદ તમો તાજ કરતા રહેજો. કારણ કે હુમત, હૂપ્ત અને

ફરશત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જોહાંનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમે જે બુલંદ જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સામ્યુ' બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાત ભાઇએને મદદ કરવા, માખાપ અને ઉરતાદને માન આપવા અને બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમે સદા કેશેશ કરજો. જેથી તમે, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આખરમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાણિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત્ યથ આફીન મી.”

ખોદાને અરજ.

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર.
હાથો ખેડ જોડી નમારીએય સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભુલ ચૂક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ
ભાઈમંદ અમે આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી,
વિચારો વચનો અને કામો નેક,
બલાં મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.
નિષ્ઠા, નજર ને ધ્યાનત સૌ પાક,

પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.
 ખંત, ઉધ્યોગ, મહેનત ને બાળુબળ,
 આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
 જરથોશ્વતી હોરમજદી દીનતું ઇમાન,
 જાળવ્યે અમે તે જર જીવ સમાન.
 માંબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
 હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
 તાબેદારી ને ઇમાનદારી,
 થી કરીએ વતનરાજ વફાદારી.
 મેળે જેથી આખર, ઇજત, જશ, માન,
 દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
 સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર

સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
 કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગનાથ.
 બક્ષ અમને ખુદી ને, એલમનો ભંડાર,
 જેથી હાંસલ કાયદા, કરીએ અમે અપાર.
 હુમત, હૂજત, ઈસ્મત જે, જરથોશતી ફરમાન,
 સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
 ફરમાન ગુર માખાપનું, અજ્ઞવીએ ધરી ટેક,
 માત એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

